

Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

Nr. 12(131)

2020.gada 29.novembris – 24.decembris

GANĀ SLEJA

Draudzes mācītājs Reinis Bīkše

„Paceliet savas galvas, jo jūsu atpestīšana tuvojas.” /Lk 21:28/

Mīļā Cesvaines draudze, sirsnīgi sveicu jūs otrajā Adventa svētdienā. Ir iesācies jaunais Baznīcas gads un mums būtu jāpriecājas un jāpaceļ savas galvas, bet šajā gadā šķiet mūsu galvas ir vairāk nolaistas nekā priekā paceltas. Pandēmijas lielā neziņā, vientulība - tas nemaz mūs neiepriecina. Bībele mūs rāda, ka pēdējās dienās būs lielas ciešanas un sāpes: *“tautas būs neziņā, cilvēkiem sirds pamirs izbailēs, gaidot lietas, kas nāks visā pasaulē” /Lk. 21:26/*

Vai ir iespējams tādā brīdī pacelt galvu priekā un cerībā? Tik daudz ciešanu un izmisumu arī mums ir apkārt. Vai ir kāda cerība? Jēzus saka: *“Paceliet savas galvas, jo jūsu atpestīšana tuvojas.” /Lk 21:28/*

Iespējams pirmajā brīdī, tā vien šķiet, ka Jēzus aicina kristiešus ar augsti paceltu lepnu uzvaras stāju doties pretim atpestīšanai. Vai Jēzus vēsts tā skan: “Aiziet, saņemieties ir jāpaceļ galva!”?

Uzmanīgi lasot Lūkasa evaņģēlija divdesmit pirmās nodaļas noslēgumu, mēs ieraudzīsim, ka ticīgs cilvēks savu galvu paceļ Jēzum nākot. Ievēro, ka Kristus pats to pacels, bet līdz tam tā ir Viņa priekšā ticībā un pazemībā noliekta.

Pasaule māca pacelt galvu lepnumā. “Tu esi unikāls un īpašs. Tu vari noteikt, kāda būs tava dzīve. Izvēlēties to, kas tevi dara laimīgu.” Grēks vienmēr paceļ galvu lepnumā un grēku mīloša sirds nekad nevar pazemoties Kristus priekšā. *“Dievs stājas pretim lepnēm, bet pazemīgiem dod žēlastību.” /Jek. 4:6/*

Ar paceltām galvām staigā arī tie, kas cenšas ar saviem darbiem nākt Dieva priekšā. Sirds ir nemierīga, kā lai izlīgstu ar Dievu? Tāda sirds meklē veidus, kā ar darbiem un upuriem sevi mierināt. Tās ir visas reliģijas un prakses, kas centrā liek darbus. Paša apņemšanās un darbošanās dod tūlītēju mierinājumu, bet ne mūžīgu. Lai cik labs kāds būtu jogā un budismā utt.. aizvien paliek nemiers. Tā ir cenšanās izvairīties no Dieva soda un sevi attaisnot Dieva priekšā. Vai ar saviem darbiem varēšu pacelt savu galvu pestīšanas dienā?

Cilvēks var nākt pie ticības vienīgi caur evaņģēlija vēsti, jo evaņģēlija vēsts centrs ir Jēzus Kristus. Lai arī kāda būtu mācība un prakse, kas tiek piedāvāta, ja tās centrā nav vienīgi Jēzus, tas nav glābjošais evaņģēlijs. Mēs esam pestīti no žēlastības.

Pacelta un nolaista galva, tā atspoguļo ticīga cilvēka dvēseles stāvokli, tās ceļā uz pestīšanu. Vēl viens piemērs ir mācekļu piedzīvotais apskaidrošanas kalnā: *“Jēzus pienāca pie tiem, aizskāra tos un sacīja: “Celieties un nebīstieties!” Bet, kad tie savas acis pacēla, tie neredzēja neviena kā tikai Jēzu vien.” /Mat. 17:7-8/*

Kad Dieva vārds ar Svēto Garu aizskar cilvēka sirdi, tas liek nolaist skatu uz paša grēcīgo un pazudušo dzīvi. Kauns un nedrošība liek nolaist skatienu, par to kā esmu dzīvojis un rīkojies.

Pravietis Ezra raksta: *“Mans Dievs, es kaunos un bīstos pacelt savu vaigu uz Tevi, mans Dievs, jo mūsu noziegumi ir auguši pāri mūsu galvām un mūsu vaina sniedz līdzi debesīm.” /Ezr 9:6/* Tā bauslība liek ieraudzīt grēku, savu vainu. Satriekta un salauzta sirds nespēj pacelt savu skatu uz

taisno un svēto Dievu. Tā iztālēm stāvēdama neuzdrošinās pat acis pacelt, bet nāk lūgšanā: “ Dievs, esi man grēciniekam žēlīgs!”

Svētais Gars ar evaņģēliju paceļ mūsu acis uz Jēzu, kas aizskar mūsu sirdis. Jēzus pienāca pie mācekļiem un nāk pie tevis un manis. Jēzus pasludina šo glābjošo vēsti: “Tev tavi grēki ir piedotī”. Pāvils raksta: “*Viņā mums dota pestīšana Viņa asinīs, grēku piedošana*” /Ef. 1:7/ Jēzus ir vienīgais pie kā turās ticība, jo vienīgi Viņā mēs esam attaisnoti. Dievs tādu tukšu, garā nabadzīgu, izslāpušu sirdi piepilda ar savu žēlastību. Ticība nozīmē saņemt savā sirdī Dieva žēlastību.

Tāda sirds ir Kristus pacelta un aizvien paliek ticībā līdz Jēzus nāks otreiz. Āmen.

PAR DIEVKALPOJUMU

Sagatavoja evaņģēlists Artūrs Dimitrijevs

Dievkalpojuma daļa – Svētais Vakarēdiens

Mūsu ceļojumā cauri dievkalpojuma kārtībai esam nonākuši pie dievkalpojuma kulminācijas – Svētā Vakarēdiena. Līdz šim esam apskatījuši grēksūdzi, kurā nožēlojam un atzīstam savus grēkus, un saņemam Dieva piedošanu un apžēlošanos. Tālāk dievkalpojumā mēs tiekam pamācīti un stiprināti ticībā caur Dieva Vārda pasludinājumu Svēto Rakstu lasījumos un sprediķī, un pēc sprediķa nākam Dieva priekšā lūgšanā, uzticot Viņam visas savas vajadzības, lūgumus un pateicības.

Un, kā jau noskaidrojām iepriekš, caur katru no šīm dievkalpojuma daļām Dievs mums bagātīgi dāvā Savu žēlastību un svētību. Bet nonākot šajā dievkalpojuma kulminācijas brīdī, Dievs mums saka: “Es tev jau esmu devis tik daudz! Bet nāc pie Manis! Es vēlos tev dot vēl vairāk!” Un tad mēs dodamies pie altāra, lai saņemtu paša Dieva Dēla Jēzus Kristus miesu un asinis. Kas tas ir, ko mēs saņemam, un kāpēc ir tik svarīgi regulāri saņemt Svēto Vakarēdienu, mēģināsim noskaidrot šajā reizē.

Par Svēto Vakarēdienu Dr. Mārtiņš Luters „Lielajā Katehismā” saka sekojošo: „Svētais Vakarēdiens ir Kunga Kristus patiesa miesa un asinis maizē un vīnā, ko ēst un dzert mums, kristiešiem, ar Kristus vārdiem ir pavēlēts. Tā nu Svētais Vakarēdiens patiesi ir saucams par barību dvēselei, jo tas baro un stiprina jauno cilvēku. Lai gan caur Kristību piedzimstam no jauna, tomēr cilvēkam ir un paliek arī vecā daba - miesa un asinis -, kurā ir tik daudz grūtību un kārdinājumu no velna un pasaules, ka bieži nogurstam un kļūstam nespēcīgi, dažreiz arī klūpam. Tādēļ arī mums ir dotas šīs ganības un barība, lai ticība gūtu atspirdzinājumu un stiprinājumu, ka tā šādā cīņā nepagurs, bet kļūs arvien stiprāka”.

Jēzus Kristus pats ir iedibinājis Svēto Vakarēdienu savas krusta nāves priekšvakarā. Saskaņā ar iestādīšanas vārdiem: „*Nemiet un ēdiet! Tā ir mana miesa, kas par jums top dota ... Nemiet un dzeriet! Šis biķeris ir jaunā derība manās asinīs, kas par jums un par daudziem top izlietas par grēku piedošanu*”, Svētajā Vakarēdienā baznīca svin jaunās derības noslēgšanu starp Dievu un cilvēkiem. Šī derība dāvā ikvienam cilvēkam iespēju piederēt Dieva tautai un saņemt Dieva mīlestību, žēlastību un piedošanu.

Luteriskā baznīca atbilstoši Svēto Rakstu liecībai tic, ka Svētajā Vakarēdienā ticīgie saņem patiesu mūsu Kunga miesu un patiesas Viņa asinis. Mūsu Kungs, aicinādam draudzi pie sava galda, arvien no jauna dara šo brīnumu. Dievkalpojumā Jēzus vārdi: „*Tā ir mana miesa*”, „*Tās ir manas asinis*” īstenojas arvien no jauna. Tā ir brīnumaina dāvana, kuras spēks nav atkarīgs ne no mācītāja, ne no saņēmēja, bet vienīgi no Dieva, taču šīs dāvanas svētību saņem tie, kas to bauda ticībā.

Ir vairākas lietas, ko mēs varam paturēt prātā, kad dodamies saņemt Svēto Vakarēdienu. Pirmkārt, atcerēsimies to, ka nejau pati mielasta saņemšana, mums dāvā grēku piedošanu, dzīvību un svētīlaimi. Bet kā M.Luters māca - to dara vārdi, kurus Jēzus teica iestādot Svēto Vakarēdienu: “par jums dota” un “izlietas grēku piedošanai”. Šie vārdi līdz ar ēšanu un dzeršanu Svētajā Vakarēdienā ir pats galvenais, un, kas šiem vārdiem tic, tas iegūst, ko tie saka un ko tie sola, proti: grēku piedošanu.

Otrkārt, atcerēsimies, ka Dievs vēlas, lai pie Dievgalda nāktu tikai ticīgie (1.Kor 11:26-28). Teologs Dž.T.Millers grāmatā „Kristīgā dogmatika” raksta: „Ja evaņģēliju ir jāsludina gan ticīgiem, gan neticīgiem, tad Svētais Vakarēdiens ir domāts tikai atdzimušajiem, kā to pierāda Kristus iestādīšanas

vārdi un svēto apustuļu prakse.” Luters arī raksta: „Tā ir darījis Kristus. Evaņģēliju Viņš ir ļāvis sludināt visam pūlim, kā to vēlāk darīja arī apustuļi, lai to būtu dzirdējuši visi, gan ticīgie, gan neticīgie[.] Tā ir jādara arī mums. Taču mēs nedrīkstam pūlim atdot Sakramentu. Ja es sludināšu Evaņģēliju, es nezinu, kuru tas uzrunās; bet šeit man ir jābūt pārliecinātam, ka tas ir uzrunājis to, kurš nāk pie Sakramenta.”

Treškārt, atcerēsimies, ka Svētais Vakarēdiens ir kopības mielasts. Jēzus lietoja vārdus daudzskaitlī, kad runāja uz saviem mācekļiem augšistabā, iestādot Svēto Vakarēdienu. Varam ievērot arī, ka Apustulis Pāvils raksta visai Korintas draudzei, kad viņš uzzināja par pārkāpumiem Svētā Vakarēdiena svinēšanas laikā. Tātad, gatavojoties saņemt Svēto Vakarēdienu, ir jādomā gan par vertikālo, gan horizontālo attiecību dimensiju. Katram komunikantam ir jāpārbauda sevi gan Dieva priekšā (1.Kor.11:28), gan arī jāpārbauda savas attiecības draudzē ar citiem līdzkristiešiem (1.Kor.11:17). Jo tieši tāpat kā, ēdot un dzerot Kristus miesu un asinis bez ticības, cilvēks to dara sev par sodu, tāpat arī cilvēks, kurš dodas pie altāra, turot ļaunu prātu uz savu brāli vai masu Kristū, to dara sev par grēku.(Mt.5:23-24)

Un, ceturtkārt, Rakstos mēs ieraugām arī Svētā Vakarēdiena saistību ar Kristus otro atnākšanu. Pāvils raksta: „Cikkārt jūs no šīs maizes ēdat un no šī biķera dzerat, pasludiniet Tā Kunga nāvi, tiekāms Viņš nāk.”(1.Kor.11:26) Tātad, katru reizi saņemot Kristus miesu un asinis, mēs apliecinām ticību uz Kunga apsolīto atkal atnākšanu.

Vēl būtu daudzas lietas, kuras mēs varētu apskatīt par Svēto Vakarēdienu, bet es vēlētos, ka mums sirdīs vienmēr būtu skaidrība par pašu svarīgāko, proti, to Svētā Vakarēdiena būtību, kas ir aktuāla un svarīga mums katram personīgi. Tātad, lai mums katram būtu atbilde uz jautājumu – “Kāpēc es dodos saņemt Svēto Vakarēdienu?”. Un ceru, ka šis raksts palīdzēja jums kaut nedaudz sniegt atbildi priekš sevis.

Noslēgumā vēlos dalīties ar tēva Tavriona sacītajiem vārdiem: “Līdz ar Svēto Vakarēdienu Pats Kristus ienāk mūsu sirdīs un vaicā: “Kas tev, mans dārgais, ir vajadzīgs? Es esmu tevi iemīlējis, atnācis pie tevis un nesis par tevi upuri, tevis dēļ esmu miris Krusta nāvē. Saki, kas tev vajadzīgs?” Tēvs jau iepriekš zina, ko mēs lūgsim; Viņš jau pirms mūsu lūguma zina mūsu vajadzības (skat.Mt.6:8), tomēr Viņš grib, lai tu pats to vēlētos, lai lūgtu pēc Viņa žēlastības, Viņa dāvanām. Un tu saki: “Kungs, Kungs, mani māc gan kaislības, gan grūtības, gan vājums un dažādas citas kaites, un es nevaru atrast sev īsto vietu. Kungs, apgaismo manu apziņu, dziedini mani!” Un Viņš atbild: “Jā, Es esmu vislabākais Ārsts, Es tevi dziedināšu pats ar Sevi. Baudi manu Dievišķo Miesu un manas Asinis! Ja tu tam tici, tad arī saņem svētību, žēlastību un grēku piedošanu, iegūdams kā svētību, tā arī veselību.” Saki, kas var būt vēl skaistāk un labāk? Tāda nu reiz ir mūsu ticības vienkāršība un skaidrība.”

ADVENTA LAIKĀ

Mācītājs Reinis Bikše

Priecājies no sirds, Ciānas meita! Gavilē, Jeruzālemes meita! Redzi, tavs ķēniņš nāk pie tevis, taisnīgs un tavs palīgs, Viņš ir miermīlīgs, Viņš jāļū uz ēzeļa, uz ēzeļa mātes kumeļa...Viņš nesīs mieru tautu starpā, un Viņa vara sniegsies no vienas jūras līdz otrai jūrai un no Eifratas upes līdz pasaules galam. /Cah 9:9-10/

Priecājies no sirds! Vai mums ir par ko priecāties šajās dienās - laikā, kad pasaulē pandēmija ir tik daudz nezināmā, kad tā ir kļuvusi tik nemierīga? Toreiz pravietim Caharijam bija prieka pilna vēsts izredzētajai tautai, kas atradās grūtībās. Šī prieka vēsts ir dota arī tev un man. Aizvien skan šī mūžīgā vēsts par glābēju Jēzu Kristu. Adventa laiks runā par Dieva šķīsto mīlestību, tā ir vajadzīga pasaulei, kas ir savos grēkos un netīrumos iegrimusi. Vai esi pamanījis cik nepatīkami ir ilgstoši nēsāt aizsargmasku? Mēs ilgojamies, to novilkt lai ieelpotu svaigu gaisu. Tāda ir cilvēka daba, tā ir grēcīga un nav patīkama. Ir vajadzīga kāda svaiga un dzīvību nesoša ieelpa.

Ir jāskan vēstij par Jēzu, par grēku piedošanu pasaulē, kas to aizmirsusi un pazaudējusi.

Adventa laiks un Dieva vārda vēsts ir dota mums, lai tā kļūtu par mūsu katra iekšējo pārdzīvojumu un prieku. Katra Adventa diena var vest tuvāk Kristus dzimšanas svētkiem, bet Adventa laiks var paiet arī tikai kā vienkāršs šokolādes kalendārs, bez patiesas sirds durvju atvēršanas.

Kā lai piedzīvoju un saņemu šo prieku?

Lasi Dieva vārdu! Seko līdz draudzes lasījumiem ik dienas. Dievs tavu sirdi atvērs dienu no dienas, lai tā iedegtos ticībā un mīlestībā uz Kungu Jēzu. Dievs savu mīlestību uz mums ir parādījis caur savu Dēlu Jēzu Kristu. Svētais Gars ir dots, kas to aizvien apliecina.

Adventa laiks aizvien jautā mums: "Vai mīlam, gaidām un dzīvojam ticībā uz Jēzu?"

Kur var vilkt robežu mīlestībai uz Jēzu? Vai varam novilkt robežu vienam puisim un meitenei, kas iemīlējušies? Nē, viņu karstākā vēlme ir būt kopā un Dievs dod savu svētību laulībā. Kur vilkta ir mīlestības robeža uz Jēzu? To Adventa laiks mums māca pārdomāt. Cik svētīgi, ja varam ieraudzīt to, cik maz esmu mīlējis, cik vāja un nestabila ir bijusi mana mīlestība uz Jēzu Kristu. Atceries Pēteri, kurš apsolīja Jēzu mīlēt, bet Viņu aizliedza. Cik maz mēs spējam! Bet, turpat Jēzus mīlestības skatiens meklēja viņu un atrada, un Pēteris gauži raudāja. /Lk. 22:61-62/ Kas mīl Kungu, tas pieņem arī pamācību un aiz Dieva vārda stāv īsta, uzvaroša mīlestība.

Pēteris, piedzīvojis šo mīlestību, var ar lielu prieku rakstīt: "*jo mīlestība apklāj grēku daudzumu.*" /1.Pet. 4:8/ Novēlu, ka mēs aizvien vairāk varam piedzīvot, ka Kristus nopelns un Viņa mīlestība ir tā, kurā esam patverti. Viņš nāk pie mums, Viņš meklē mūs. Ticīga sirds ar prieku var teikt: "Nāc Kungs Jēzu!" Piedzīvojot Viņa mīlestību, arī mūsu sirds iedegas ticībā un mīlestībā.

ALFA KURSS

Sintija Beitāne

Jauniešu Alfa Madonā

Oktobra sākumā Madonā sākās Alfas kurss jauniešiem. Līdz novembra sākumam turpinājām Alfas kursu klātienē. Šobrīd, protams, sekojam līdz valsts ierobežojumiem un esam sākuši Alfu platformā "Zoom".

Šajā Alfas kursā piedalās 9 dalībnieki. Māra, Alfas kursa dalībniece, par Alfu izsakās šādi: "Man Alfa ir īpaša, jo aizejot vienmēr kļūstu mierpilna, taču tajā pašā laikā man ir aizraujoši kāpt ārā no komfortzonas un uzzināt man iepriekš nezināmo - tai skaitā iepazīt sevi labāk un manas attiecības ar Dievu. Protams, Alfa nebūtu Alfa bez pašiem jauniešiem, un īpaši jāpiemin Sintija, Miķelis, Linda un Artūrs, kuri jau no pirmās dienas par mums visiem rūpējas, lai mēs nebaidītos un justos labi (un rūpējas, lai vienmēr esam labi paēduši)."

Līdz šim pie mums ciemos ir bijuši tādi lektori kā Guntars Agate Paeglis, Dāvis Ozoliņš, Aivars Zariņš, Jāzeps Bikše, Ingmārs Zvirgzdiņš, Ramona Zariņa, Rolands Pļaviņš, Kaspars Ezeriņš, Māris Ozoliņš un Inese Zīle. Jāatzīst, ka Alfas nedēļas nogali nācās atcelt, bet mums organizatoriem jau ir padomā superīgs brauciens tad, kad situācija valstī uzlabosies.

Nu jau šis Alfas kurss ir pāri pusei un palikušas vien pāris nodarbības, bet ar to vēl nekas nebeidzas. Vēlamies pateikt MILZĪGU PALDIES ikvienam, kas mūs ir atbalstījis ar finansēm, īpaši Cēsaines ev. lut. draudzei, no kuras atsaucās vairāki ziedotāji! Bez jūsu palīdzības (tajā skaitā lūgšanām), šis Alfa kurss nevarētu notikt! Paldies jums!

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir ceturtdienās no plkst. 17⁰⁰ -19⁰⁰.

Mācītājs Reinis Bikše, tel.26899309, bikse.reinis@gmail.com

Draudzes priekšnieks Normunds Kārklīņš, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv

Draudzes locekļu ikgadējo ziedojumu pret kvīti un pārējos ziedojumus lūdzam pārskaitīt uz draudzes bankas kontu:

Cēsaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cēsainē, LV4871, Reģ. nr. 90000507727, AS SEB banka, konta Nr. LV 92UNLA0050011543844

„Draudzes Vēstis” lasi arī draudzes mājaslapā: www.cesvainesdraudze.lv

Un seko līdz draudzes facebook lapai: [facebook.com/cesvainesdraudze](https://www.facebook.com/cesvainesdraudze)

Cesvaines draudzes kalendārs

Datums	Dievkalpojumi un notikumi		Papildinformācija
Svētdiena 29.novembris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Adventa 1.svētdiena Mk 11:1 – 10
Ceturtdiena 3.decembris	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 6.decembris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Adventa 2.svētdiena Mt. 11:2 – 10
Ceturtdiena 10.decembris	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 13.decembris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Adventa 3.svētdiena Jņ. 1:19 – 28
Ceturtdiena 17.decembris	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 20.decembris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Adventa 4.svētdiena Lk 3:1 – 6
Ceturtdiena 24.decembris	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	Kristus piedzimšanas svētvakars